

vajl. 20/1 655

1865 máj.

K 513 / 1048.

Kezres barátság!

Hát var nem nyughatol? Vár nem ma
vadhatsz? Mintha gondolatokba látnát:
„Miskától az év eljött kapram egy pár köt-
teményt, de mivel a díj elmaradt: nem küld,
arcs nem küld aróra, sőt levelet se ír.
Ime tehát....”. Vagy tán az aszony lopás-
dott, de hiszen levele akkor bocsánat és pes-
se. Bírny nem jól gondolt, ha azt gondolt!
Aróra nem írtam s nem küldtem semmit.
Jenemis. Pákhatal a péntek is év óta hever
hála megfogalmazással, mi nem elég nyug-
talanságos orr, de hiába, nem vagyok képes
írni. Hegény feltevésem állapotja folyvást úgy
van, hogy önök, sőt megnyugodni sem lehet.
Mint a kedves komáromi a lyphusnál,
ő is van az orbanival, nem bír belőle
egéren kikapni, a baj még most is zavarog
forrong arra-sorában s a feje 8 hónap óta
folyvást fáj. Azán hát, mindennek baj is
romlás; a szélesbe bocsátással nem lehet.

Vége kérek baráim, vénülök; kedé-
lyem, plantariám, munkáimban enyész-
lek. Nem érzed még ezt? Bolond vagy.
Vizsgálom a kedves Komáromi állapota:
lám fessin se tudnak segíteni a bajon!
s mi hányzor Zúgolódnak nyomoruk, ef-
Zárs falusi helyetünk miatt; pedig hát
mindannyian.

Hála Istennek: hogy a Zalonsaiak jól van-
nak; nekik mégis van valamiben igaz
örömeik, tartsa meg az Isten! Hát Láz-
ló? Maholnap abszolúus len úgy-e? Rép-
Zelem: mily erős, magas iffi ember; éppen
sinnap emlígetünk: hogy kopácsolt min-
szor bis harkály a kút mellett ez előtt
10 évvel Haurán. Hízen csak láthatnánk
benneseke! de mi nem mehetünk s most már
is a nehezebben mondhatnók ki Pestről.
Nóde, jobb időt is jöhetnek még; reméljük,
vágyunk, s mindenek felett hűressük egymást
a hogy lehet, a távolból is. A jó Isten
áldjon meg benneseke!

Haura május 6. 1868

Zsuzsó barátod
Miska.

troka
mme

h
er

Arany Jánosnak.

Pessen
üllői u. Fehér házban